

OOK VIER KEER IS GEEN AFVALRECHT

Drie keer eerder werd de milieuvergunning voor de afvalverwerker Dusseldorp in Midwolde door de Raad van State vernietigd. Dan denk je dat het leergeld is betaald en de vierde vergunning stand zal houden. Het tegendeel is het geval.

Op 30 maart 2016 vernietigde de Raad van State ook de vierde poging van de provincie Groningen om het bedrijf te vergunnen (201405253). Het was zelfs een 'kale' vernietiging. De Raad van State gaf geen gelegenheid om tijdens het beroep (te proberen) het besluit te herstellen. Klaarblijkelijk is de rechter er klaar mee. Het bedrijfsterrein lijkt inmiddels te koop te staan. Waarom ging het weer mis?

Ten eerste heeft de provincie niet gezien dat op grond van de Europese richtlijn een milieu-effectbeoordelingsplicht geldt voor de opslag van schroot. Deze was destijds ten onrechte niet overgenomen in het nationale recht. De omwonenden konden zich echter beroepen op de rechtstreekse werking

onrechte beroepen op de uitspraak van de Raad van State van 29 februari 2012 (201107340). Daarin was echter alleen geoordeeld dat het verwerken van afval van derden niet in strijd was met het bestemmingsplan, maar niet dat elke afvalstroom is toegelaten.

Dat zijn twee gebreken die enigszins ongelukkig zijn ontstaan, maar voorkomen hadden kunnen en moeten worden. Het uitvoeren van een milieu-effectbeoordeling hoeft niet ingewikkeld te zijn en mogelijk kon worden afgeweken van het bestemmingsplan of had de vergunning slechts gedeeltelijk kunnen worden geweigerd. Maar er is een derde gebrek geconstateerd, dat op mij nog knulliger overkomt. Ik doel op de vernietiging vanwege tal van geluidsaspecten.

"Pijnlijk te zien dat na drie eerdere vernietigingen nog steeds zoveel gebreken kleven aan de vergunning."

van de richtlijn. Omdat er geen beoordeling was uitgevoerd, kon de vergunning niet in stand blijven. Ten tweede had de provincie niet onderkend dat een deel van de activiteiten in strijd is met het bestemmingsplan. Het terrein is bestemd als 'sloop- en bouwbedrijf', hetgeen het innemen, scheiden en verwerken van andersoortig afval in de weg staat. De provincie had zich ten

activiteiten goed worden gekozen en er wordt gekeken naar maatregelen omdat het vaak mogelijk is om te hoge geluidsbelasting te voorkomen. Er is akoestisch onderzoek gedaan, maar de omwonenden waren zo verstandig een tegenrapport in te dienen. Daarna kwam de vergunninghouder te laat met een aanvullende rapportage en kraakte de deskundige van de Raad van State,

ingeschakeld vanwege de elkaar tegensprekende rapporten, een groot aantal uitgangspunten van het onderzoek dat aan de vergunning ten grondslag lag. Zo is de grote correctie in tijd voor de achteruitrijtsignalering niet representatief. Ook was dat geluid – bij nader inzien – wel op grotere afstand hoorbaar. Verder is de gehanteerde bronhoogte van de shovels te laag, waardoor de afscherpende werking van de keerwanden is overschat. Daarnaast is de rijsnelheid van het verkeer te hoog ingeschat en werd ook het nadere onderzoek van de provincie niet representatief geacht. En nog erger is dat het akoestisch onderzoek niet alle benodigde informatie bevatte en dat zelfs de nadere reactie daarop nog steeds vragen onbeantwoord liet.

Pijnlijk te zien dat na drie eerdere vernietigingen en al het gedane en nadere onderzoek ook de vierde maal nog steeds zoveel, mogelijk zelfs te voorkomen, gebreken kleven aan de vergunning. Maar de gifbeker is nog niet leeg. Tenzij de aanvraag wordt ingetrokken dient de provincie daarop opnieuw te beschikken. De uitkomst staat niet vast, want ook vijf keer is geen afvalrecht, er moet worden voldaan aan het toetsingskader en het besluit moet gewoonweg steunen op controleerbaar, representatief onderzoek. ■

Stijn Boot

Mr. Stijn Boot is advocaat bij BHW advocaten in Rotterdam. Telefoon: 010-2179330, e-mail: boot@bhwadvocaten.nl.